

Projecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals

Exposició de motius

I. Finances públiques de Catalunya

Les finances de la Generalitat de Catalunya es regulen al títol VI de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que comprèn els articles 201 a 221. En concret, l'article 211 de l'Estatut estableix que la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva per a ordenar i regular les seves finances. Així mateix, l'article 202.1 de l'Estatut estableix que la Generalitat de Catalunya disposa d'unes finances autònomes i dels recursos financers suficients per a afrontar l'exercici adequat del seu autogovern.

En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya, configurada per l'article 2.1 de l'Estatut com el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya, està integrada, entre d'altres, per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats que integren el seu sector públic institucional.

D'acord amb aquest marc general, les finances públiques sustenten, des d'una perspectiva econòmicofinancera, l'actuació i l'activitat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic institucional. En conseqüència, l'ordenació rigorosa de les finances públiques, fonamentades en els principis d'equilibri pressupostari i sostenibilitat financera, és una necessitat ineludible que esdevé, a més, el pressupòsit de la continuïtat i sostenibilitat de l'exercici de les competències de la Generalitat de Catalunya i, per tant, la garantia de la seva finalitat última, que és servir l'interès general.

II. Legislació reguladora de les finances públiques de Catalunya

Sens perjudici de la legislació estatal aplicable en l'àmbit de les finances públiques i, en particular, del que estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya en l'àmbit de les finances de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional, la legislació de Catalunya en l'àmbit de les finances públiques es compon de dos textos refosos aprovats l'any 2002 per sengles decrets legislatius: el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, d'una banda, i el text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, de l'altra.

En conseqüència, les dues disposicions de referència en l'àmbit de les finances públiques de Catalunya són dos textos refosos, cosa que deriva del caràcter especialment dinàmic de les normes reguladores de les finances públiques, que en la majoria dels casos són modificades per les lleis de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic que acompanyen les lleis de pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a la Llei de finances públiques de Catalunya, es va aprovar originàriament l'any 1982 mitjançant la Llei 10/1982, de 12 de juliol, de finances públiques de Catalunya i ha estat objecte de dues refoses: la primera, l'any 1994 amb l'aprovació del Decret legislatiu

9/1994, de 13 de juliol, i la segona, la vigent, l'any 2002 amb l'aprovació del text refós aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Pel que fa a la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, es va aprovar originàriament l'any 1985 mitjançant la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i ha estat objecte, l'any 2002, d'una refosa, que s'inclou en l'actual text vigent, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre.

Tot i que tècnicament les disposicions normatives són susceptibles de modificació a través d'addicions, modificacions o supressions d'articles per tal d'adaptar-les a les noves necessitats i realitats, en el cas dels dos textos refosos de referència es fa palès que el transcurs del temps ha comportat el seu desfasament envers les necessitats i realitats actuals.

En aquest sentit, aspectes com l'assumpció progressiva de competències per part de la Generalitat de Catalunya, el creixement i la diversificació del sector públic o la concepció del paper del sector públic i de la gestió pública són aspectes tan substancials que difícilment poden integrar-se en textos refosos de l'any 2002 que refonen lleis dels anys vuitanta i per tant, del segle passat.

En efecte, l'assumpció progressiva de competències ha comportat que la Generalitat de Catalunya gestioni una part molt important dels serveis públics generals i pràcticament la totalitat dels béns i serveis públics que configuren l'estat del benestar.

Així mateix, el sector públic de la Generalitat de Catalunya ha anat creixent i diversificant les seves vies d'actuació, de forma que a mesura que augmentava en dimensió, també ho feia en complexitat organitzativa. Aquesta complexitat, juntament amb el que disposa l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que assenyala que el pressupost de la Generalitat de Catalunya inclou totes les seves despeses i tots els seus ingressos, i també dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen, fa necessari clarificar, ordenar i enumerar els subjectes que conformen el sector públic de la Generalitat de Catalunya, i establir els procediments de coordinació i els aspectes financers de les relacions entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats que integren el seu sector públic institucional. Tot aquest procés de creixement del sector públic de la Generalitat de Catalunya s'ha produït, a més, en el context d'una política d'estabilitat pressupostària i d'una necessària harmonització de la política fiscal.

A més, la mateixa concepció del paper del sector públic i de la gestió pública ha anat evolucionant en aquests anys cap a posicions en les quals la creació de valor públic és a l'epicentre de l'atenció i on la gestió pública ha de garantir la millor manera d'assolir-lo. En aquest context, un element que cal tenir present en la gestió de les finances públiques és l'avaluació de polítiques públiques, entesa com la valoració de les intervencions de les entitats del sector públic pel que fa al disseny, al funcionament, als productes i als impactes d'aquestes, en relació amb les necessitats que es pretenen satisfer i orientada a proveir informació per a la presa de decisions.

En els darrers anys també s'ha posat de manifest la necessitat de comptar amb una estratègia i una planificació fiscal a llarg termini que permetin analitzar els impactes actuals i futurs de les decisions presents i també dels canvis demogràfics, del canvi climàtic i d'altres

aspectes que puguin afectar de manera rellevant les finances de la Generalitat i el seu volum d'endeutament, per tal de vetllar per la sostenibilitat de les finances públiques.

Finalment, un element addicional que justifica la necessitat i l'adequació d'actualitzar la normativa reguladora de les finances públiques de Catalunya és la constatació de la dispersió normativa en la regulació de les finances públiques, atès que tant les lleis de mesures fiscals i financeres aprovades en exercicis anteriors com la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, han modificat el text refós de la Llei de finances públiques.

III. Codi de finances públiques de Catalunya

De les consideracions de l'apartat anterior, se'n desprèn la necessitat i l'adequació d'actualitzar, ordenar i sistematitzar, en un codi únic, les disposicions legislatives relatives a les finances públiques de Catalunya. Amb aquest objectiu, aquesta llei té per objecte establir l'estructura del Codi de finances públiques de Catalunya i aprovar-ne el llibre primer.

Tal com ja es va fer en el Codi civil de Catalunya i en el Codi tributari de Catalunya, aquest Codi es planteja amb un caràcter obert i flexible i des d'una vocació omnicomprensiva.

En aquest sentit, el Codi de finances públiques de Catalunya s'elabora en forma de codi obert, mitjançant l'aprovació per llei dels diversos llibres que l'integren. Així, el Codi de finances públiques s'estructura en llibres, que es divideixen així mateix en títols i, aquests, en capítols. Els capítols es poden dividir en seccions i aquestes, eventualment, en subseccions.

En concret, el Codi de finances públiques de Catalunya s'estructura en vuit llibres, del primer al vuitè, relatius respectivament a les disposicions generals, que inclouen l'objecte i àmbit d'aplicació, els principis, les responsabilitats generals i els drets i les obligacions de la Generalitat de Catalunya (llibre primer); al patrimoni de la Generalitat de Catalunya (llibre segon); a la programació pressupostària i el pressupost de la Generalitat de Catalunya (llibre tercer); a la comptabilitat de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya (llibre quart); a la tresoreria, l'endeutament i les garanties de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya (llibre cinquè); a les subvencions i els ajuts en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya (llibre sisè); al control econòmic i financer en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya (llibre setè), i a la responsabilitat econòmica i financera en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya (llibre vuitè).

Per tal d'aconseguir l'objectiu que persegueix el Codi, també cal assegurar-ne la completesa i l'actualització permanent. Amb aquesta finalitat, aquesta llei estableix que totes les lleis que modifiquin les disposicions del Codi han d'indicar-ho expressament en llurs títols i que han d'introduir de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comporten.

En concret, aquesta llei conté sis articles, de l'1 al 6, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

L'article 1 estableix l'objecte de la llei, que és establir l'estructura del Codi de finances públiques de Catalunya i aprovar-ne el llibre primer; l'article 2, l'estructura del Codi; l'article

3, la distribució interna dels llibres; l'article 4, la numeració dels articles; l'article 5, les normes de tramitació del Codi, i l'article 6, la disposició de l'aprovació del llibre primer.

Pel que fa a la part final de la Llei, la disposició transitòria té per objecte determinar les entitats que integren el sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya mentre no entri en vigor la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional; la disposició derogatòria té per objecte derogar determinades normes del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; la disposició final primera habilita el Govern per al desplegament normatiu que correspongui, i, finalment, la disposició final segona disposa l'entrada en vigor de la Llei.

Pel que fa al llibre primer, s'estructura en tres títols, de l'I al III. El títol I, relatiu a l'objecte, àmbit d'aplicació i règim jurídic, s'estructura en dos capítols, l'I i el II, relatius respectivament a l'objecte i àmbit d'aplicació (capítol I) i al règim jurídic (capítol II); el títol II, relatiu als principis generals i responsabilitats, s'estructura en dos capítols, l'I i el II, relatius respectivament als principis generals (capítol I) i a les responsabilitats (capítol II), i finalment el títol III, relatiu a les finances de la Generalitat de Catalunya, s'estructura en tres capítols, de l'I al III, relatius respectivament a la configuració (capítol I), els drets econòmics (capítol II) i les obligacions econòmiques (capítol III).

Article 1. Objecte de la Llei

L'objecte d'aquesta Llei és establir l'estructura del Codi de finances públiques de Catalunya i aprovar-ne el llibre primer.

Article 2. Estructura del Codi de finances públiques de Catalunya

El Codi de finances públiques de Catalunya s'estructura en els llibres següents:

- a) Llibre primer, relatiu a les disposicions generals, que inclou l'objecte i l'àmbit d'aplicació, els principis, les responsabilitats generals i els drets i les obligacions de la Generalitat de Catalunya.
- b) Llibre segon, relatiu al patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
- c) Llibre tercer, relatiu a la programació pressupostària i el pressupost de la Generalitat de Catalunya.
- d) Llibre quart, relatiu a la comptabilitat de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya.
- e) Llibre cinquè, relatiu a la tresoreria, l'endeutament i les garanties de les finances públiques de la Generalitat de Catalunya.
- f) Llibre sisè, relatiu a les subvencions i els ajuts.
- g) Llibre setè, relatiu al control econòmic i financer.
- h) Llibre vuitè, relatiu a la responsabilitat econòmica i financera.

Article 3. Distribució interna

Cada llibre del Codi de finances públiques de Catalunya es divideix en títols, i aquests, en capítols. Els capítols es poden dividir en seccions i aquestes, eventualment, en subseccions.

Article 4. Numeració dels articles

Els articles del Codi de finances públiques de Catalunya duen dos números separats per un guionet, llevat de les disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer número és integrat per tres xifres, que indiquen respectivament el llibre, el títol i el capítol. El segon número correspon a la numeració contínua que, començant per l'1, s'atribueix a cada article dins de cada capítol.

Article 5. Tramitació

1. El Codi de finances públiques de Catalunya s'elabora en forma de codi obert, mitjançant l'aprovació per llei dels diversos llibres que l'integren.
2. Els projectes de llei que el Govern presenti al Parlament han de correspondre a cadascun dels llibres o, eventualment, a cadascuna de les parts de llur contingut a què fa referència l'article 2.
3. Sens perjudici de les lleis de pressupostos, les lleis que aprovin o modifiquin normes relatives a les finances públiques de Catalunya s'han d'integrar en algun dels llibres del Codi de finances públiques de Catalunya o, si escau, han de crear-ne de nous, amb la finalitat de mantenir codificada i actualitzada la legislació de finances públiques de Catalunya.
4. Les lleis que afectin disposicions del Codi de finances públiques de Catalunya han de contenir de manera expressa les modificacions d'addició, supressió o nova redacció que comportin.

Article 6. Aprovació del llibre primer

S'aprova el llibre primer del Codi de finances públiques de Catalunya, que s'insereix a continuació.

Disposició transitòria. Sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

1. Mentre no entri en vigor la llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional, s'entén per sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, als efectes de l'apartat 1 de l'article 111-2 del llibre primer del Codi de finances públiques de Catalunya, el catàleg d'entitats següent:

a) Entitats de dret públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que es classifiquen en:

1r. Entitats autònomes de caràcter administratiu.

2n. Entitats autònomes comercials.

3r. Entitats de dret públic sotmeses a l'ordenament jurídic privat i les entitats assimilades a efectes pressupostaris.

4t. Entitats de dret públic de caràcter singular.

5è. Consorcis participats de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat i els que té adscrits, d'acord amb la normativa de règim jurídic del sector públic.

b) Entitats de dret privat de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o de les seves entitats, que es classifiquen en:

1r. Societats mercantils en què l'Administració de la Generalitat de Catalunya participa de forma majoritària directament o indirectament.

2n. Fundacions del sector públic de la Generalitat d'acord amb la normativa vigent i les que té adscrites, d'acord amb la normativa de règim jurídic del sector públic.

c) Altres entitats participades directament o indirectament, i de forma majoritària, per l'Administració de la Generalitat que conforme a la seva regulació o normativa de creació s'hagin de considerar integrades en el seu sector públic.

2. Mentre no s'estableixi i es desplegui el règim jurídic de les entitats del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, es manté el règim jurídic i economicofinancer aplicable a les entitats del sector públic preexistents esmentades a l'apartat anterior, sens perjudici de les reclassificacions que s'efectuïn a efectes pressupostaris en el llibre tercer del Codi.

Disposició derogatòria

Es deroguen els capítols següents del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre:

a) Capítol I, que comprèn els articles 1 a 6.

b) Capítol II, que comprèn els articles 7 a 15.

c) Capítol IV, que comprèn els articles 23 a 26.

Disposicions finals

Disposició final primera. Desplegament normatiu

El Govern ha de dictar les disposicions pertinents per desplegar i aplicar aquesta Llei, llevat dels casos en què els respectius llibres atribueixin aquesta funció al departament competent en matèria d'economia i finances.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Llibre primer. Disposicions generals

Títol I. Objecte, àmbit d'aplicació i règim jurídic

Capítol I. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 111-1. Objecte

L'objecte d'aquest Codi és regular el règim pressupostari, patrimonial, economicofinancer, de comptabilitat, de control, de l'activitat subvencional i de la responsabilitat econòmica i financera de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional.

Article 111-2. Àmbit subjectiu

1. El Codi de finances públiques de Catalunya s'aplica al sector públic de la Generalitat de Catalunya, que als efectes d'aquest Codi està integrat per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional.
Als efectes d'aquest Codi, el sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya és el que estableix la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic institucional.
2. El Codi de finances públiques de Catalunya s'aplica a la resta d'organismes que tinguin la consideració d'independents, sens perjudici del que estableixi la seva legislació específica.

Capítol II. Règim jurídic

Article 112-1. Règim jurídic aplicable

L'activitat econòmica i financera del sector públic de la Generalitat es regula:

- a) Per aquest Codi, sense perjudici de l'aplicació de la normativa bàsica estatal i el que estableix la normativa de la Unió Europea.
- b) Per les normes de desenvolupament.
- c) Per les lleis específiques que en matèria economicofinancera aprovi el Parlament de Catalunya.
- d) Per les lleis de pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya.

Article 112-2. Reserva de llei en determinades matèries

Són matèria de llei les qüestions següents:

- a) El sistema tributari de la Generalitat de Catalunya.
- b) El règim jurídic dels pressupostos anuals.

- c) L'establiment, la modificació i la supressió dels tributs i dels recàrrecs sobre els impostos de l'Estat, així com les seves exempcions i bonificacions, excepte aquells supòsits que la normativa reguli una altre procediment.
- d) L'endeutament en qualsevol de les seves modalitats i la prestació d'avals.
- e) Els principis bàsics i les normes que constitueixen el règim jurídic dels ajuts o les subvencions concedits per les entitats integrants del sector públic de la Generalitat de Catalunya amb càrrec als seus pressupostos o a fons de la Unió Europea.
- f) El règim jurídic general del patrimoni de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic.
- g) El règim general de la contractació pública de les entitats integrants del sector públic de la Generalitat de Catalunya.
- h) La pèrdua de la posició majoritària de la Generalitat i la dissolució de les societats en què tingui participació majoritària la Generalitat; les adquisicions a títol oneros de participacions en les societats civils i mercantils quan tinguin per objecte accions sense vot o bé quan la participació en el capital no es correspongui amb una posició congruent en les juntes o en la gestió de l'entitat.
- i) Les grans operacions de caràcter econòmic i financer.
- j) Altres matèries amb efectes econòmics o financers no regulades per aquest Codi.

Títol II. Principis generals i responsabilitats

Capítol I. Principis generals

Article 121-1. Principis de l'activitat economicofinancera

L'administració i gestió de l'activitat economicofinancera de la Generalitat de Catalunya es realitza d'acord amb els principis de legalitat, eficàcia, eficiència i economia, i conforme a l'ordenació d'allò que en matèria de política econòmica i financera sigui competència de la Generalitat de Catalunya.

Article 121-2. Principis de l'administració i gestió de les finances

En el marc dels principis de l'activitat economicofinancera de l'article 121-1 anterior, l'administració i gestió de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya es regeix pels principis generals següents:

- a) Principi de sostenibilitat financera: les actuacions amb efectes econòmics i financers que permetin que el sector públic de la Generalitat tingui la capacitat a mitjà i llarg termini per finançar les actuacions i els compromisos de despesa presents i futurs d'acord amb la seva política pública i el dèficit i l'endeutament que s'estableixin.
- b) Principi d'estabilitat pressupostària: els pressupostos s'elaboren i executen en el marc d'una programació financera pluriennal que contribueixi a l'objectiu d'estabilitat establert en

cada moment, en el marc d'un principi de suficiència de recursos que permeti la continuïtat i la sostenibilitat de l'exercici de les competències de la Generalitat de Catalunya, dotant de la capacitat financera necessària per fer front al finançament del seu nivell competencial.

c) Principi de transparència: la gestió de les finances públiques que es realitzin, en el marc dels pressupostos o amb una altra naturalesa, ha de realitzar-se de forma transparent envers la societat i ha de reflectir-se fefaentment en els estats financers. Aquests han de contenir la informació suficient i adequada per permetre verificar el compliment dels principis i regles que les regeixen, així com dels objectius que es proposen assolir. Cal facilitar l'accés i la consulta de la ciutadania a tota la informació, documentació i dades que siguin rellevants de les actuacions realitzades, de manera que sigui entenedora i fàcilment accessible.

d) Principi de legalitat: l'administració i gestió de les finances i l'activitat econòmica i financera pública s'ha de realitzar d'acord amb la legislació aplicable en aquest àmbit.

e) Principi d'orientació a objectius i resultats: totes les actuacions econòmiques i financeres, així com l'elaboració i la gestió pressupostàries, s'orienten al compliment dels objectius establerts sota els principis d'economia, eficàcia i eficiència en l'assignació i utilització dels recursos públics.

f) Principi d'eficiència en l'assignació dels recursos: l'assignació dels recursos públics ha de realitzar-se d'acord amb les principals prioritats i necessitats de la societat, prioritzant les opcions que ofereixin els millors resultats en els corresponents objectius de política pública.

g) Principi d'eficiència en la concessió de subvencions: la concessió de subvencions ha de realitzar-se en els termes que s'estableixen a l'apartat anterior, amb la finalitat de maximitzar el retorn social i l'impacte de les activitats d'utilitat pública o interès social que es fomentin.

h) Principi d'eficiència en l'administració i gestió dels recursos: l'administració i a gestió dels recursos públics ha de procurar obtenir la millor relació cost-qualitat dels recursos, la màxima productivitat d'aquests quant a prestació de béns i serveis, i ser eficaç quant als objectius i resultats a assolir.

i) Principi de responsabilitat: les persones que gestionin els recursos públics han de rendir comptes de la seva administració i gestió, i, en el cas que causin un dany o un perjudici econòmic o financer a la Generalitat de Catalunya, han de respondre d'acord amb el que estableix l'article 122-1.

j) Principi de retiment de comptes: l'administració i gestió de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya ha de retre comptes a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes, d'acord amb el que disposin les disposicions normatives aplicables, sent les persones comptadonants les responsables de subministrar la informació verídica en la qual es concreta la rendició de comptes.

k) Principi d'economia en la gestió del patrimoni: l'administració i gestió del patrimoni de la Generalitat de Catalunya s'ha de realitzar de forma ordenada i eficaç, en els termes que estableixi la normativa aplicable.

l) Principi de lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública: les persones que administren i gestionen les finances públiques han de realitzar les seves tasques de

manera neutre i imparcial, prioritzant l'interès públic sobre els interessos privats i abstenint-se de qualsevol afer en el qual tingui o pugui tenir interessos personals. La integritat de les seves actuacions ha de regir-se pels valors ètics comuns i pel conjunt de principis i normes destinades a protegir, mantenir i prioritzar l'interès públic sobre els interessos privats.

m) Principi de control: La administració i gestió de les finances públiques estarà sotmesa a control per tal de determinar el compliment amb la legislació aplicable, el grau d'assoliment en l'eficiència en l'assignació dels recursos i, en general, dels principis de bona gestió financera i reduir els riscos donant una seguretat raonable respecte de la consecució dels objectius de l'organització.

Capítol II. Responsabilitats

Article 122-1. Responsabilitats

Les persones que causin un dany o un perjudici econòmic o financer a la Generalitat de Catalunya són responsables mitjançant l'aplicació del règim de responsabilitat que correspongui d'acord amb les lleis i en els termes que estableix el llibre vuitè d'aquest Codi.

Títol III. Les finances de la Generalitat de Catalunya

Capítol I. Configuració

Article 131-1. Drets i obligacions de contingut econòmic

Les finances de la Generalitat de Catalunya estan constituïdes pel conjunt de drets i obligacions de contingut econòmic de titularitat de l'Administració de la Generalitat i les entitats que conformen el seu sector públic institucional en els diversos àmbits, en els termes que estableixen els capítols II i III.

Capítol II. Els drets econòmics

Article 132-1. Els drets econòmics de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya

1. Els drets econòmics de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya es classifiquen en drets de naturalesa pública i drets de naturalesa privada.
2. Són drets de naturalesa pública de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya els tributs i altres drets de contingut econòmic que percebin les entitats del sector públic que derivin de l'exercici de potestats públiques administratives.
3. Els drets econòmics de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya estan constituïts pels ingressos següents:
 - a) El rendiment dels impostos, taxes, contribucions especials i altres tributs propis.
 - b) El rendiment dels tributs estatals cedits, totalment o parcial.
 - c) Els recàrrec sobre tributs estatals.

- d) Les transferències i assignacions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
- e) Els ingressos per preus públics.
- f) Els rendiments del patrimoni de la Generalitat de Catalunya.
- g) Els ingressos de dret privat.
- h) L'emissió de deute i el recurs al crèdit.
- i) Les sancions pecuniàries que imposi en l'àmbit de les seves competències.
- j) Els recursos procedents de la Unió Europea.
- k) Qualsevol altre que pugui obtenir la hisenda de la Generalitat de Catalunya.

Article 132-2. Competències respecte a l'administració i gestió dels drets

1. L'administració i gestió dels drets econòmics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya correspon a la persona titular del departament competent en matèria de finances, mentre que la de la resta d'entitats del sector públic institucional correspon als seus presidents o presidentes, directors o directores o càrrecs assimilats, d'acord amb el que s'estableixi en els respectius estatuts o normes de creació.
2. Les persones o entitats que tinguin al seu càrrec l'administració, la gestió, l'aplicació i el retiment dels comptes dels recursos econòmics de les finances de la Generalitat de Catalunya han de realitzar les seves actuacions d'acord amb el que estableixi el departament competent en matèria de finances en el marc de les seves competències.
3. Les persones o entitats privades que gestionin o custodiïn fons o valors de naturalesa pública han de prestar fiança en els supòsits, quantia i forma que es determini reglamentàriament.

Article 132-3. Regulació dels tributs i altres ingressos

1. La gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió dels tributs i altres ingressos correspon a l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'acord amb el que disposin les lleis del Parlament de Catalunya, els decrets aprovats pel Govern i altres normes dictades per la persona titular del departament competent en matèria de finances, sens perjudici de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en tots els casos en què sigui procedent.
2. El departament competent en matèria de finances ha d'impulsar i determinar la política tributària i d'altres ingressos, d'acord amb les directrius del Govern de la Generalitat de Catalunya, i ha de coordinar i controlar l'aplicació dels tributs i altres ingressos, així com impulsar, en els termes que s'estableixi al llibre tercer d'aquest Codi, la política fiscal corporativa de la Generalitat de Catalunya.
3. El que es disposa en els apartats anteriors s'entén sens perjudici de les competències normatives i per delegació que, sobre els tributs estatals cedits, corresponguin a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 132-4. Destinació dels ingressos

1. Els ingressos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic institucional es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat que per llei s'estableixi l'afectació d'alguns recursos a finalitats determinades.
2. La destinació dels ingressos finalistes s'inclouran en els estats i comptes econòmics de l'entitat que n'estarà obligada a fer-ne un seguiment i informar-ne, junt amb la resta d'informació que s'estableix en el present codi en compliment del principi de transparència.

Article 132-5. Límits als quals estan subjectes els drets econòmics de les finances de la Generalitat de Catalunya

1. Els drets econòmics de les finances de la Generalitat de Catalunya no poden ser alienats, gravats, ni arrendats llevat en els supòsits regulats per les lleis.
2. No es poden concedir exempcions, condonacions, rebaixes ni moratòries en el pagament dels drets, llevat en els casos i en la manera que determinin les lleis.
3. No es pot transigir judicialment ni extrajudicialment sobre els drets de les finances de la Generalitat de Catalunya, ni sotmetre a arbitratge les conteses que se suscitin respecte d'aquests, excepte que es determini mitjançant acord del Govern de la Generalitat de Catalunya. Cal autorització prèvia del Parlament quan per l'acord transaccional sigui necessari tramitar un crèdit extraordinari o un suplement de crèdit.
4. La persona titular del departament competent en matèria de finances ha d'autoritzar la subscripció d'acords o convenis en processos concursals, així com autoritzar condicions singulars de pagament que posin fi a un procés judicial, d'acord amb la persona deutora i amb les garanties necessàries.
5. El departament competent en matèria de finances pot exercir qualsevol acció judicial que sigui necessària per a la millor defensa dels drets de les finances de la Generalitat de Catalunya.

Article 132-6. Naixement, adquisició i extinció dels drets de naturalesa pública de la Generalitat de Catalunya

1. Els drets de naturalesa pública neixen, s'adquireixen i s'extingeixen d'acord amb el que disposa la normativa reguladora específica de cada dret.
2. Amb caràcter supletori, els drets de naturalesa pública s'extingeixen per les causes previstes a la normativa bàsica estatal tributària, i s'aplica el procediment, els efectes i els requisits establerts en aquesta normativa sobre les extincions dels drets, sens perjudici de la normativa reguladora de cada tribut o d'altres ingressos públics.

Article 132-7. Prerrogatives amb relació als drets econòmics de les finances de la Generalitat de Catalunya

1. El cobrament dels drets es realitza d'acord amb els procediments administratius corresponents i gaudeix de les prerrogatives establertes en la seva normativa reguladora específica i de les prerrogatives establertes per als tributs en la normativa bàsica estatal i en la norma bàsica de recaptació.
2. La recaptació dels ingressos de dret públic es pot realitzar en període voluntari, mitjançant el pagament voluntari de la persona o entitat obligada, o en període executiu, mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment.
3. Les certificacions de descobert acreditatives de deutes tributaris i d'altres ingressos de dret públic emeses pels òrgans competents són títols suficients per a iniciar la via de constrenyiment, i tenen la mateixa força executiva que la sentència judicial per a procedir contra els béns i els drets dels deutors.
4. Els procediments administratius de constrenyiment es poden suspendre quan la persona o entitat obligada al pagament presenti recursos o reclamacions en la forma i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.
5. Quan la persona o entitat obligada al pagament acrediti que s'ha produït un error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute, i aquesta hagi prescrit o hagi estat condonada, ajornada o suspesa, s'ha de suspendre de forma immediata el procediment de constrenyiment, sense necessitat que el deutor presenti cap garantia.
6. El cobrament dels drets de naturalesa privada es realitza d'acord amb els procediments corresponents segons la normativa reguladora.

Article 132-8. Interessos de demora

1. Les quantitats degudes a la Generalitat de Catalunya pels conceptes previstos en aquest capítol produeixen interessos de demora des de l'endemà del venciment del deute en període voluntari fins a la data del seu ingrés efectiu.
2. El tipus d'interès de demora es determina en la llei anual de pressupostos. Si aquesta no l'estableix, s'ha d'aplicar el tipus que determini la legislació estatal com a interès legal del diner vigent el dia en què venci el termini assenyalat en l'apartat anterior.

Article 132-9. Ajornament i fraccionament

Les quantitats degudes a la Generalitat de Catalunya es poden ajornar o fraccionar en els termes que estableix el llibre cinquè d'aquest Codi.

Article 132-10. Prescripció dels drets

1. . Si les lleis reguladores dels diferents recursos financers no ho disposen altrament, els drets de les finances de la Generalitat de Catalunya al reconeixement i la liquidació dels crèdits a favor seu prescriuen al cap de quatre anys des de la data en què pugui exercitar-los. No pot tampoc exigir-ne el cobrament passats quatre anys des del reconeixement o liquidació, sempre que en el dit termini no s'hagi produït la interrupció de la prescripció, comptant el termini des de la data de la notificació o, si aquesta no es preceptiva, des del

venciment. Als deutes de naturalesa tributària, els serà d'aplicació la normativa en matèria tributària que correspongui.

2. La prescripció s'interromp per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal de la persona interessada o entitat deutora que mení al reconeixement, liquidació o cobrament dels drets, així com per la interposició de qualsevol classe de reclamació o recurs i per qualsevol actuació de la persona deutora de reconeixement del deute, de pagament o liquidació del deute o si l'Administració de la Generalitat de Catalunya li exigeix per escrit el seu pagament.

3. La persona titular del departament competent en matèria de finances pot disposar la no liquidació o, si escau, l'anul·lació i la baixa de la comptabilitat de les liquidacions de les quals resultin deutes inferiors a la quantia que es fixa com a insuficient per a cobrir el cost que comporten l'exacció i la recaptació.

4. La llei de pressupostos anual pot establir la quantia per l'anul·lació de liquidacions de deutes que es consideren insuficients per cobrir el cost que representa la seva recaptació.

5. Anualment la Intervenció General ha de donar de baixa de la comptabilitat tots els deutes prescrits, així com aquells que han de ser anul·lats per raó de la quantia en els termes establerts en l'apartat 4 anterior.

Article 132-11. Compensació de deutes de naturalesa pública

Els deutes de naturalesa pública a favor de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya es poden extingir de forma total o parcial mitjançant compensació en fase recaptatòria, ja sigui en període voluntari com executiu, en els termes que estableix el llibre cinquè d'aquest Codi.

Article 132-12. Drets de naturalesa privada de les finances de la Generalitat de Catalunya

L'efectivitat dels drets de naturalesa privada es regeix per les normes i procediments del dret privat.

Capítol III. Les obligacions econòmiques

Article 133-1. Fonts i exigibilitat de les obligacions

1. Les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya neixen de la Llei, dels negocis jurídics i dels actes i fets que, segons el dret, els generin.

2. El pagament de les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya només és exigible quan resulti de l'execució dels pressupostos, de sentències o resolucions judicials fermes o d'operacions que per la seva naturalesa siguin extrapressupostàries.

3. Quan les obligacions econòmiques derivin de prestacions o de serveis a la Generalitat de Catalunya, el seu pagament no es pot realitzar mentre la persona creditora no hagi complert o garantit les obligacions correlatives.

4. En el supòsit de convenis de col·laboració i encàrrecs de gestió amb entitats del sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya o amb altres entitats de l'Administració pública, es poden formalitzar compromisos de bestreta de les aportacions o pagaments a compte per la quantia que es determini mitjançant una ordre de la persona titular del departament competent en matèria de finances.

5. Les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya s'extingeixen per les causes establertes en el Codi civil i en la resta de l'ordenament jurídic.

6. La gestió dels crèdits pressupostaris per a extingir les obligacions de la Generalitat de Catalunya es realitza de conformitat amb el que es disposa en el llibre tercer d'aquest Codi i les disposicions de desenvolupament.

7. Les sentències i la resta de resolucions judicials que estableixin obligacions a càrrec de la Generalitat de Catalunya s'han de complir puntualment. Si en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya manca el crèdit corresponent, es tramitarà una transferència de crèdit amb càrrec a la minoració d'altres crèdits o del fons per a contingències, d'acord amb el que s'estableixi en el llibre tercer del Codi de finances, o se sol·licitarà del Parlament un suplement de crèdit o un crèdit extraordinari, dins dels tres mesos següents a la notificació de la resolució.

Article 133-2. Prerrogatives amb relació a les obligacions econòmiques.

1. Les obligacions econòmiques de la Generalitat de Catalunya no es poden exigir pel procediment de constrenyiment.

2. Cap tribunal ni autoritat administrativa podrà dictar providències d'embargament ni manaments d'execució contra els béns i drets patrimonials quan aquests estiguin afectats a un servei públic o a una funció pública, quan els seus rendiments o el producte de la seva alienació estiguin legalment afectats a finalitats públiques, o quan es tracti de valors o títols representatius del capital de societats mercantils del sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya que executin polítiques públiques o prestin serveis d'interès econòmic general.

A aquests efectes, es consideren afectats a un servei públic o a una funció pública els diners, els valors, els crèdits i altres recursos financers de la tresoreria de la Generalitat de Catalunya, inclosos tots els saldos existents en qualsevol classe de comptes que aquesta tingui obertes en entitats de crèdit.

Article 133-3. Interessos de demora en les obligacions econòmiques

1. Si el pagament de les obligacions de la Generalitat de Catalunya no és efectiu en el termini dels tres mesos següents al seu reconeixement o a la notificació de la resolució judicial, la persona creditora tindrà dret al cobrament d'interessos al tipus que determini la legislació estatal com a interès legal del diner vigent el dia del seu reconeixement, llevat dels casos en què una norma amb rang de llei estableixi un termini diferent, des que reclami per escrit el compliment de l'obligació fins a la data del pagament.

2. En el supòsit d'obligacions de la Generalitat de Catalunya derivades d'ingressos indeguts, el càlcul i el procediment dels interessos corresponents es regeixen pel que estableix la normativa tributària.

3. En matèria tributària, de contractació pública, d'activitat subvencional i d'expropiació forçosa s'aplica el que disposi la normativa específica.

Article 133-4. Prescripció de les obligacions econòmiques

1. Amb caràcter general, i sens perjudici del que determinin lleis especials, entre elles les de caire tributari, el dret al reconeixement o la liquidació de les obligacions i el pagament d'aquestes ja reconegudes o liquidades prescriu quatre anys després del seu naixement o del seu reconeixement o liquidació, respectivament. El termini es computa des de la data en què s'ha donat conformitat al servei o a la prestació determinant de l'obligació.

2. L'exigència de les persones creditors legítimes o dels seus i de les seves drethavents mitjançant la presentació de documents justificatius del seu dret produeix el nou inici del termini de la prescripció. El termini es computa des de la data de notificació del reconeixement o liquidació de la corresponent obligació.

3. La prescripció s'interromp d'acord amb el que disposa la normativa civil.

4. Les obligacions que prescriguin seran donades de baixa en els comptes respectius, prèvia tramitació de l'expedient que correspongui.